

Daan uit Steenderen zat dagenlang in de vuurlinie: 'Dat eerste schot was echt een verschrikking'

Daan van der Kolk voor zijn boerderij in Steenderen

Veertien jaar is Daan van der Kolk als hij door het keukenraam ziet dat een hele rij Geallieerde soldaten naar zijn huis komt lopen. De familie woont een eindje buiten Steenderen, richting Rha. En hoewel het in Steenderen al feest is, ligt de boerderij van de familie Van der Kolk - hemelsbreed twee kilometer van Steenderen - nog in bezet gebied. In het buitengebied richting Rha en Olburgen zullen nog twee weken strijd volgen. Daan van der Kolk ziet ze nog lopen, die eerste bevrijders:

'De eerste dag kwamen ze allemaal lopend, het grote materiaal kwam pas de volgende dag.'

[Bekijk gesprek met Daan van der Kolk](#)

Hoofdkwartier bij boerderij

De Canadese soldaten besluiten bij de boerderij van de familie Van der Kolk een soort hoofdkwartier voor de aanval op Rha en Olburgen in te richten. Want in die plaatsen is zware Duitse tegenstand. Een dag later komen er ook tanks en een groot kanon om de Duitsers in Rha te kunnen bestoken.

'Het kanon werd hier tussen ons huis en de perenboom gezet. Wij moesten de schuilkelder in, recht onder het kanon. Die eerste klap, dat was echt een verschrikking, zo ongelooflijk hard!'

De familie telt samen met hun onderduikers, evacués en personeel dertig mensen, met z'n allen zitten ze dagenlang in de kelder [...]. 'Je laat het maar over je heen komen, je hebt geen andere keuze', zegt Van der Kolk.

De boerderij van de familie Van der Kolk in het buitengebied van Steenderen. Foto: Omroep Gelderland

De Duitsers beschieten de omgeving van Steenderen vanaf de overkant van de IJssel. Een gevaarlijke situatie. Zo wordt een evacu e in haar arm geraakt door een granaatscherf.

De vrouw staat op een rustig moment even voor het raam te kijken, maar precies op dat moment slaat er een granaat in en een granaatscherf vliegt dwars door het raam. 'Zij is toen door de Canadezen met een jeep naar een veldhospitaal gebracht', vertelt Van der Kolk.

Familie wordt weggestuurd

Op een gegeven moment wordt het te gevaarlijk en sturen de Canadezen de familie weg. '...dus we hebben wat spullen ingepakt en zijn naar kennissen in Steenderen gegaan. Die hebben ons goed opgevangen hoor.'

Na een paar dagen kunnen ze weer naar huis, hun boerderij is gelukkig niet zwaar beschadigd. Pas op dat moment voelen ze echt dat de oorlog voorbij is.

Bron: 75 jaar Vrijheid